

Tha Thứ Giống như Nê Phi

Aisea không muốn
mãi giận hờn Josh.

Bài của Noelle Lambert Barrus

(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra tại Hoa Kỳ.

Aisea chạy và chuyền bóng cho đồng đội của mình, Timothy. Em quan sát Timothy vung chân sút bóng vào khung thành.

“Vào!” Timothy hò vang khi bóng bay vào lưới.

Aisea reo hò. Họ đã thắng trận đấu!

Khi bước ra khỏi sân bóng, em cảm thấy thật tuyệt vời! Nhưng sau đó, một trong những đứa trẻ ở đội đối thủ, Josh, đã gọi em bằng một cái tên đầy ác ý.

Aisea cảm thấy ngạc nhiên và tổn thương. Em không biết phải nói gì. Em cúi gằm xuống đất và bước đi chậm rãi cùng với đồng đội của mình.

“Chúng ta làm được rồi!” Timothy nói. “Aisea, cậu chuyền tốt lắm.”

Nhưng Aisea không cảm thấy tuyệt vời. Em không thể cảm thấy vui sau khi nghe những gì Josh đã nói! Em cảm thấy buồn bã và tức giận.

Suốt ngày hôm đó, Aisea cảm thấy như có một gánh nặng đang kéo em xuống. Em *không* còn thích Josh nữa.

Tối hôm đó, Aisea ngồi với gia đình mình trong buổi học thánh thư. Em cố gắng lắng nghe chị mình đọc. Nhưng em không thể ngừng suy nghĩ về điều Josh nói về mình.

Aisea đảo mắt qua các trang trong quyển Sách Mặc Môn của mình. Em dừng lại tại một câu thánh thư trong sách 1 Nê Phi. Đó là về một lần mà các anh của Nê Phi đã đối xử không tốt với ông.

Thánh thư viết: “Và chuyện rằng, tôi đã chân thành tha thứ cho họ”.*

Nê Phi đã tha thứ cho các anh của ông ư? Aisea suy ngẫm. Ngay cả khi họ đã rất xấu tính với ông?

Aisea suy nghĩ về Josh. Em không muốn duy trì những cảm giác không tốt của mình đối với Josh mãi mãi. Em chỉ mới 10 tuổi thôi!

Aisea muốn được giống như Nê Phi. Em có thể tha thứ cho Josh, cũng giống như Nê Phi đã tha thứ cho các anh của ông. Và nếu Josh lại nói điều gì đó ác ý, em sẽ yêu cầu cậu bé đừng làm như vậy nữa.

Em cảm thấy ấm áp và bình yên trong lòng. Cảm giác giống như Đức Thánh Linh đang nói với em rằng: “Con đang làm điều đúng đắn.”

“Aisea, con đã học được gì từ những câu thánh thư này?” Mẹ hỏi.

Aisea nhìn lên. Em nói: “Con xin lỗi, con đang đọc một câu thánh thư khác”. Em đã kể cho gia đình mình nghe những gì đã xảy ra ở trận bóng đá.

Cha và Mẹ ôm Aisea vào lòng. Cha nói: “Cha rất tiếc vì Josh đã nói ác ý với con”. “Điều cậu bé ấy nói là không đúng. Nhưng cảm thấy bị tổn thương bởi điều đó cũng không sao cả.”

Aisea mỉm cười. “Cảm ơn cha. Trong một khoảnh khắc, con đã thực sự tức giận. Nhưng bây giờ khi con đã đọc thánh thư, con không muốn giận hờn cậu ấy nữa. Con muốn tha thứ cho cậu ấy. Và con đã cảm thấy tốt hơn rồi!”

“Thật là tuyệt vời!” Mẹ cũng mỉm cười theo. “Việc tha thứ cho người khác không phải lúc nào cũng dễ dàng. Nhưng con nói đúng. Việc đó rất xứng đáng.”

Aisea nhìn xuống thánh thư của mình. Thánh thư đã giúp đỡ em! Gánh nặng trước đó đã biến mất. Thay vào đó, lòng em cảm thấy ấm áp và tràn đầy sự bình an.●

*1 Nê Phi 7:21